

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

16. února 2017*

„(Průmyslový) vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsané (průmyslové) vzory Společenství znázorňující termosifony pro radiátory — Starší (průmyslové) vzory — Námitka protiprávnosti — Článek 1d nařízení (ES) č. 216/96 — Článek 41 odst. 1 Listiny základních práv — Zásada nestrannosti — Složení odvolacího senátu — Důvod neplatnosti — Nedostatek individuální povahy — Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 — Vyhovění rozsudku zrušujícímu rozhodnutí jeho odvolacích senátů ze strany EUIPO — Saturace v daném oboru — Datum posouzení“

Ve spojených věcech T-828/14 a T-829/14,

Antrax It Srl, se sídlem v Resana (Itálie), zastoupená L. Gazzolou, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), původně zastoupenému P. Bullockem, poté L. Rampinim a S. Di Natalem, jako zmocněnci,

žalovanému,

přičemž další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

Vasco Group NV, dříve Vasco Group BVBA, se sídlem v Dilsen (Belgie), zastoupená J. Haberem, advokátem,

jejichž předměty jsou dvě žaloby podané proti rozhodnutím třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. října 2014 (věci R 1272/2013-3 a R 1273/2013-3), týkajícím se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Vasco Group a Antrax It,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení S. Gervasoni, vykonávající funkci předsedy senátu, L. Madise a Z. Csehi (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: A. Lamote, rada,

s přihlédnutím k žalobám došlým kanceláři Tribunálu dne 29. prosince 2014,

s přihlédnutím k vyjádřením EUIPO k žalobám došlým kanceláři Tribunálu dne 18. března 2015,

* * Jednací jazyk: itaština.

s přihlédnutím k vyjádřením vedlejší účastnice k žalobám došlým kanceláři Tribunálu dne 7. dubna 2015,

s přihlédnutím k replikám došlým kanceláři Tribunálu dne 8. června 2015,

s ohledem na rozhodnutí ze dne 5. srpna 2016 o spojení věcí T-828/14 a T-829/14 pro účely ústní části řízení a rozsudku,

po jednání konaném dne 4. října 2016,

vydává tento

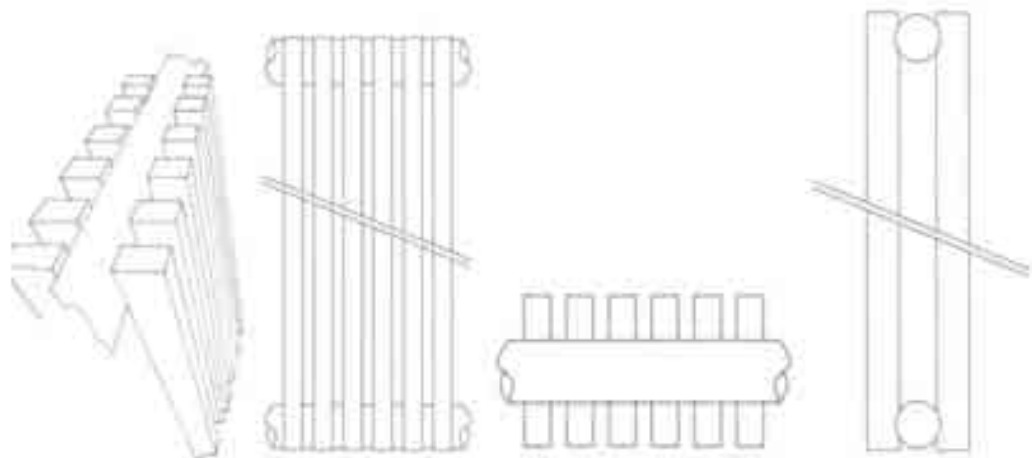
Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

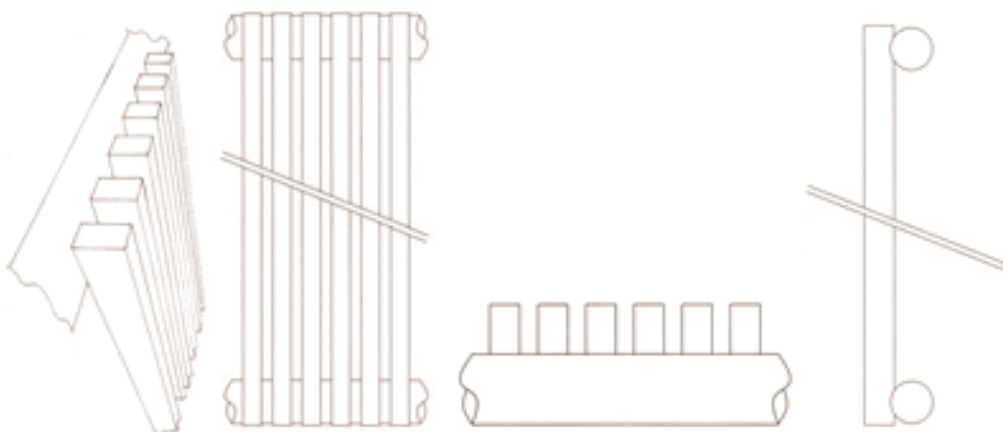
- 1 Žalobkyně, společnost Antrax It Srl, je majitelkou dvou (průmyslových) vzorů Společenství č. 000593959-0001 a č. 000593959-0002, přihlášených dne 25. září 2006 u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), na základě nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142), a zveřejněných ve *Věstníku (průmyslových) vzorů Společenství* dne 21. listopadu 2006.

2 Sporné (průmyslové) vzory jsou vyobrazeny následovně:

— (průmyslový) vzor č. 000593959-0001 (žaloba T-828/14):

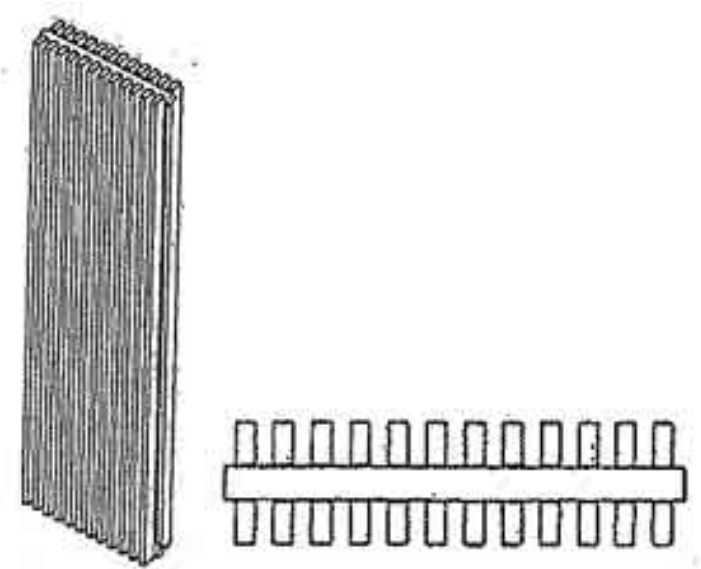
— (průmyslový) vzor č. 000593959-0002 (žaloba T-829/14):

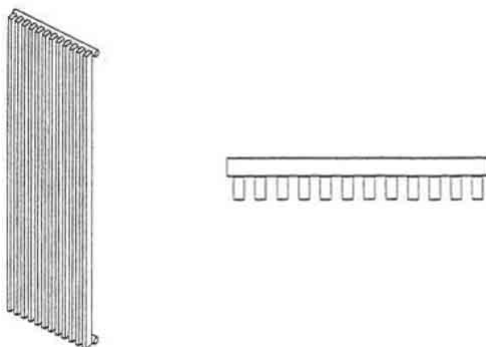
- 3 Sporné (průmyslové) vzory se měly podle znění přihlášek k zápisu vztahovat na termosifony (modelli di termosifoni) sloužící k tomu, aby byly použity na radiátory na topení spadající do třídy 23.03 ve smyslu Locarnské dohody o zřízení mezinárodního třídění průmyslových vzorů a modelů ze dne 8. října 1968, ve znění změn a doplňků.
- 4 Dne 16. dubna 2008 podala společnost, jejíž nástupkyní je společnost Vasco Group NV, která je vedlejší účastnicí tohoto řízení, u EUIPO návrhy na prohlášení sporných (průmyslových) vzorů za neplatné na základě článku 52 nařízení č. 6/2002. Na podporu svých návrhů uvedla vedlejší účastnice německé (průmyslové) vzory č. 4 a 5, jež jsou obsaženy v hromadném zápisu č. 40110481.8, který byl zveřejněn dne 10. září 2002 a vztahuje se na Francii, Itálii a Benelux jakožto mezinárodní (průmyslový) vzor pod číslem DM/060899.

5 Starší (průmyslové) vzory jsou vyobrazeny následovně:

— starší (průmyslový) vzor č. 5 (namítaný proti zápisu č. 000593959-0001, odpovídajícímu žalobě T-828/14):

— starší (průmyslový) vzor č. 4 (namítaný proti zápisu č. 000593959-0002, odpovídajícímu žalobě T-829/14):

- 6 Důvodem uplatněným na podporu uvedených návrhů na prohlášení neplatnosti byl důvod uvedený v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, vycházející z toho, že sporné (průmyslové) vzory nesplňují podmínky pro přiznání ochrany stanovené v člancích 4 až 9 uvedeného nařízení.
- 7 Rozhodnutími ze dne 30. září 2009 prohlásilo zrušovací oddělení sporné (průmyslové) vzory za neplatné z důvodu, že nejsou nové ve smyslu článku 5 nařízení č. 6/2002.
- 8 Dne 27. listopadu 2009 podala žalobkyně proti rozhodnutím zrušovacího oddělení odvolání k EUIPO na základě článků 55 až 60 nařízení č. 6/2002.

- 9 Rozhodnutími ze dne 2. listopadu 2010 (věci R 1451/2009-3 a R 1452/2009-3) třetí odvolací senát EUIPO rozhodnutí zrušovacího oddělení zrušil, jelikož v nich nebyl náležitě odůvodněn důvod neplatnosti spočívající v nedostatku novosti, avšak sporné (průmyslové) vzory prohlásil za neplatné z důvodu nedostatku individuální povahy ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002.
- 10 Dne 11. února 2011 podala žalobkyně proti těmto rozhodnutím žaloby k Tribunálu.
- 11 Rozsudkem ze dne 13. listopadu 2012, Antrax It v. OHIM – THC (Radiátory na topení) (T-83/11 a T-84/11, dále jen „rozsudek ze dne 13. listopadu 2012“, EU:T:2012:592), Tribunál zrušil rozhodnutí ze dne 2. listopadu 2010 z důvodu, že odvolací senát neposoudil tvrzení žalobkyně ohledně technické saturace referenčního odvětví. Tribunál v této souvislosti zdůraznil, že případná saturace v daném oboru vyplývající z tvrzené existence jiných (průmyslových) vzorů termosifonů nebo radiátorů, které vykazují tytéž celkové vlastnosti jako dotčené (průmyslové) vzory, je k posouzení individuální povahy sporných (průmyslových) vzorů relevantní v rozsahu, v němž může způsobit, že informovaný uživatel bude citlivější k rozdílům ve vnitřních proporcích mezi těmito různými (průmyslovými) vzory. Tribunál proto zrušil rozhodnutí ze dne 2. listopadu 2010 pro nedostatečné odůvodnění ohledně otázky saturace v daném oboru.
- 12 V návaznosti na rozsudek ze dne 13. listopadu 2012 (T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592) byly věci vráceny EUIPO a byla jim přidělena nová čísla R 1272/2013-3 a R 1273/2013-3. Tyto věci byly přiděleny třetímu odvolacímu senátu EUIPO.
- 13 Dne 13. února 2014 vyzval zpravodaj třetího odvolacího senátu v obou věcech zmíněných výše v bodě 12 účastníky řízení k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce předložili spisy a důkazy ohledně saturace referenčního odvětví a celkového dojmu, který z toho plyne ve vztahu k předmětným (průmyslovým) vzorům pro informovaného uživatele.
- 14 Žalobkyně předložila vyjádření a důkazy dne 12. března 2014. Vedlejší účastnice předložila téhož dne vyjádření.
- 15 Rozhodnutími ze dne 10. října 2014 (dále jen „napadená rozhodnutí“) třetí odvolací senát odvolání zamítl a prohlásil sporné (průmyslové) vzory za neplatné.
- 16 Odvolací senát shledal, že se v souladu s čl. 61 odst. 6 nařízení č. 6/2002 musel vyjádřit k otázce saturace referenčního odvětví nebo trhu, neboť Tribunál v rozsudku ze dne 13. listopadu 2012 (T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592) shledal, že tato otázka saturace v daném oboru, která může způsobit, že informovaný uživatel bude citlivější k rozdílům ve vnitřních proporcích mezi různými (průmyslovými) vzory, nebyla v dříve zrušených rozhodnutích náležitě posouzena. Odvolací senát měl za to, že musí určit, zda na základě důkazů a tvrzení předložených účastníky řízení existovala v referenčním odvětví saturace, jež byla důsledkem existence mnohých dalších (průmyslových) vzorů vykazujících stejné obecné vlastnosti jako předmětné (průmyslové) vzory (body 14, 17 až 19 a 25 napadených rozhodnutí). Odvolací senát zdůraznil, že v projednávaných věcech bylo odvětvím, které mělo být předmětem tohoto posouzení, konkrétně odvětví termosifonů, a nikoli odvětví topných zařízení (bod 29 napadených rozhodnutí).
- 17 V této souvislosti odvolací senát shledal, že účastník řízení, který se dovolává saturace v daném oboru, musí předložit jasný, přesný, konzistentní a aktuální soubor důkazů (body 36, 41 a 50 napadených rozhodnutí). V podstatě konstatoval, že důkazy předložené žalobkyní k prokázání saturace v referenčním odvětví nebyly vyčerpávající, byly nevalné kvality a měly být konzistentnější a přesnější. Dále zdůraznil, že katalogy přiložené k vyjádření žalobkyně ze dne 12. března 2014 nebyly datovány, nebo pokud datovány byly, odpovídaly letům 2004 a 2006 (body 41 až 46 napadených rozhodnutí).

- 18 Pokud jde o srovnání kolidujících (průmyslových) vzorů, odvolací senát v podstatě shledal, že jejich podobnost související s tvarem a uspořádáním termosifonů a trubkových zářičů převažuje nad jejich nepatrnými rozdíly souvisejícími s hloubkou a vnitřními proporcemi, odstupem mezi trubkami a počtem trubek, které musely být důkladně posouzeny (body 52 až 62 napadených rozhodnutí). Odvolací senát z toho dovodil, že sporné (průmyslové) vzory nemají zvláštní individuální povahu ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002, neboť se celkový dojem, který vyvolávají u informovaného uživatele, neliší od celkového dojmu vyvolávaného tvarem a vzhledem starších (průmyslových) vzorů (bod 64 napadených rozhodnutí).

Návrhová žádání účastníků řízení

- 19 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadená rozhodnutí,
 - v důsledku toho prohlásil sporné (průmyslové) vzory za platné, aniž by vrátil věci EUIPO,
 - „určil, že čl. 1d nařízení č. 216/96 je v rozporu s článkem 41 Listiny základních práv Evropské unie“,
 - rozhodl, že EUIPO a vedlejší účastnice společně nahradí náklady řízení, a uložil vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení u EUIPO.
- 20 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žaloby,
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 21 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žaloby a prohlásil sporné (průmyslové) vzory za neplatné,
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízením u EUIPO.

Právní otázky

- 22 Žalobkyně uplatňuje na podporu žalob na neplatnost v podstatě čtyři žalobní důvody. Žalobní důvody vycházejí zaprvé v podstatě z porušení povinnosti nestrannosti odvolacího senátu s ohledem na čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a z porušení nařízení Komise (ES) č. 216/96 ze dne 5. února 1996, kterým se stanoví jednací řád odvolacích senátů Evropského úřadu pro duševní vlastnictví (Úř. věst. 1996, L 28, s. 11; Zvl. vyd. 17/01, s. 221), ve znění nařízení Komise (ES) č. 2082/2004 ze dne 6. prosince 2004 (Úř. věst. 2004, L 360, s. 8), zadruhé z porušení článku 6 a čl. 61 odst. 6 nařízení č. 6/2002 zatřetí a podpůrně z porušení článku 6 a čl. 63 odst. 1 uvedeného nařízení, jakož i zásad ochrany legitimního očekávání, řádné správy a rovného zacházení a začtvrté a podpůrněji z porušení článku 6 a čl. 62 první věty téhož nařízení ohledně povinnosti odůvodnění.
- 23 Na jednání vznesla žalobkyně důvod vycházející z porušení přiměřené lhůty ze strany EUIPO.
- 24 Podle čl. 84 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu nelze v průběhu řízení předkládat nové důvody, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení. Žalobní důvod, který představuje rozšíření důvodu dříve uplatněného, ať přímo nebo mlčky, v návrhu na zahájení řízení a který s ním úzce souvisí, však musí být prohlášen za přípustný [viz rozsudek ze dne

30. května 2013, Moselland v. OHIM – Renta Siete (DIVINUS), T-214/10, nezveřejněný, EU:T:2013:280, bod 69 a citovaná judikatura]. V projednávaných věcech žalobkyně před Tribunálem uznala, že její důvod vycházející z porušení přiměřené lhůty nebyl obsažen v její žalobě, která článek 41 Listiny zmiňuje pouze za účelem uplatnění tvrzení o porušení povinnosti nestrannosti odvolacího senátu.

25 Důvod vycházející z porušení přiměřené lhůty ze strany EUIPO je proto třeba jako nepřipustný odmítnout, jak to tvrdil EUIPO.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 41 odst. 1 Listiny a nařízení č. 216/96

26 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že bylo porušeno její právo na to, aby její záležitosti byly řešeny nestranně ve smyslu čl. 41 odst. 1 Listiny, a že bylo porušeno nařízení č. 216/96. V rámci prvního žalobního důvodu vznáší žalobkyně též námitku protiprávnosti článku 1d nařízení č. 216/96.

27 Tribunál má za to, že je třeba nejprve zkoumat tuto námitku protiprávnosti.

K námitce protiprávnosti

28 Na úvod žalobkyně navrhuje, aby Tribunál posoudil a shledal rozpor mezi článkem 1d nařízení č. 216/96 a článkem 41 Listiny. Tento návrh, jenž je vyjádřen v bodech 19 a 20 žalob, je rovněž obsažen ve třetím bodě návrhového žádání žalobkyně.

29 EUIPO v podstatě tvrdí, že tento návrh žalobkyně je nepřipustný, neboť Tribunál není v dané věci příslušný, nýbrž jediným příslušným je Soudní dvůr.

30 Je třeba předeslat, že podle čl. 61 odst. 2 nařízení č. 6/2002 lze žalobu k Tribunálu proti rozhodnutí odvolacích senátů „podat pro nepřislušnost, podstatné porušení procesních ustanovení, porušení Smlouvy, [uvedeného] nařízení nebo prováděcích předpisů nebo zneužití pravomocí“. V projednávaných věcech ze žalob podaných žalobkyní vyplývá, že posledně zmíněná vytýká odvolacímu senátu, že uplatnil právní úpravu, která je protiprávní, neboť není slučitelná s Listinou, která má podle čl. 6 odst. 1 SEU stejnou právní sílu jako Smlouvy. Žalobkyně vznesla námitku protiprávnosti ve smyslu článku 277 SFEU, aniž se na něj výslovně odvolala, v rámci níž navrhuje, aby Tribunál prohlásil článek 1d nařízení č. 216/96 za nepoužitelný v projednávaném sporu (v tomto smyslu viz obdobně rozsudek ze dne 12. července 2001, Kik v. OHIM, T-120/99, EU:T:2001:189, bod 20).

31 Podle článku 277 SFEU se lze nepoužitelnosti aktu s obecnou působností přijatého orgánem, institucí nebo jiným subjektem Evropské unie domáhat z důvodů stanovených v čl. 263 druhém pododstavci SFEU před Soudním dvorem Evropské unie, včetně porušení Smlouvy. Podle ustálené judikatury platí, že uvedený článek 277 SFEU vyjadřuje obecnou zásadu zajišťující každému účastníku řízení právo napadnout za účelem zrušení rozhodnutí, které se jej bezprostředně a osobně dotýká, platnost dřívějších aktů unijních orgánů, které představují právní základ napadeného rozhodnutí, jestliže tento účastník řízení neměl podle článku 263 SFEU právo podat přímou žalobu proti těmto aktům, jejichž následky tak nese, aniž měl možnost požadovat jejich zrušení (rozsudek ze dne 6. března 1979, Simmenthal v. Komise, 92/78, EU:C:1979:53, bod 39). Skutečnost, že nařízení č. 6/2002 výslovně nezmiňuje námitku protiprávnosti jako incidenční právní prostředek, jehož mohou procesní subjekty využít u Tribunálu, domáhají-li se zrušení nebo změny rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO, proto nebrání tomu, aby tyto procesní subjekty vznesly takovou námitku v rámci uvedené žaloby. Toto právo vyplývá z výše uvedené obecné zásady (v tomto smyslu viz obdobně rozsudek ze dne 12. července 2001, Kik v. OHIM, T-120/99, EU:T:2001:189, bod 21).

- 32 Je třeba podotknout, že argumentace EUIPO, podle které je Soudní dvůr jediným příslušným k prohlášení, že akty jsou v rozporu s unijním právem, vyplývá ve skutečnosti ze záměny s výlučnou pravomocí Soudního dvora ohledně předběžných otázek týkajících se posouzení platnosti ve smyslu čl. 267 druhého pododstavce SFEU. V projednávaných věcech se však nejedná o otázku položenou soudem některého členského státu v rámci vnitrostátního sporu.
- 33 Argument EUIPO, že tento návrh žalobkyně je nepřijatelný, je proto třeba odmítnout.
- 34 K věci samé žalobkyně uvádí, že článek 1d nařízení č. 216/96 je v rozsahu, v němž nezakotvuje povinnost změnit složení odvolacího senátu, pokud je případ po zrušení rozhodnutí postoupen odvolacímu senátu, který dříve rozhodl, v rozporu s povinností nestrannosti ve smyslu čl. 41 odst. 1 Listiny.
- 35 Článek 41 odst. 1 Listiny, který se týká práva na řádnou správu, stanoví, že „[k]aždý má právo na to, aby jeho záležitosti byly orgány, institucemi a jinými subjekty Unie řešeny nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě“.
- 36 Článek 1d nařízení č. 216/96, ve znění pozdějších změn, zní takto:
- „1. Pokud [...] opatření, nezbytná k tomu, aby se vyhovělo rozhodnutí Soudního dvora [Evropské unie] rušící[mu] zcela nebo částečně rozhodnutí odvolacího senátu nebo velkého senátu, zahrnují nové přezkoumání případu, který byl předmětem daného rozhodnutí, odvolacím senátem, rozhodne prezidium, zda je případ přidělen tomu senátu, který vydal rozhodnutí, jinému senátu, nebo velkému senátu.
2. Pokud je případ postoupen jinému senátu, je tento senát složen tak, aby v něm nebyli žádní ze členů, kteří přijali napadené rozhodnutí. Toto poslední ustanovení neplatí, pokud je případ postoupen velkému senátu.“
- 37 Z tohoto znění nevyplývá, že pokud je případ postoupen odvolacímu senátu, který dříve vydal zrušené rozhodnutí, je prezidium povinno určit složení odvolacího senátu takovým způsobem, aby v něm nebyli žádní ze členů, kteří přijali dřívější rozhodnutí.
- 38 Je třeba připomenout, že řízení u odvolacích senátů EUIPO nemá soudní povahu, ale správní povahu [viz rozsudek ze dne 20. dubna 2005, *Krüger v. OHIM – Calpis (CALPICO)*, T-273/02, EU:T:2005:134, bod 62 a citovaná judikatura].
- 39 Tribunál přitom již judikoval, že žádná právní norma ani žádná zásada nebrání tomu, aby správa pověřila stejné úředníky novým přezkumem věci provedeným pro účely splnění povinností vyplývajících z rozsudku, jímž se ruší rozhodnutí, a že jako obecnou zásadu vyplývající z povinnosti nestrannosti nelze zakotvit, že správní nebo soudní orgán má povinnost postoupit věc jinému orgánu nebo jinak složenému útvaru tohoto orgánu (v tomto smyslu viz ohledně přezkumu situace správním orgánem rozsudek ze dne 11. července 2007, *Schneider Electric v. Komise*, T-351/03, EU:T:2007:212, body 185 až 188 a citovaná judikatura ESLP, a ohledně složení soudního kolegia rozsudek ze dne 1. července 2008, *Chronopost a La Poste v. UFEX a další*, C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, body 51 až 60 a citovaná judikatura ESLP).
- 40 Je tedy třeba dovodit, že postoupení případu prezidiem podle článku 1d nařízení č. 216/96 po zrušení téměř odvolacímu senátu, který již dříve rozhodl, aniž existovala povinnost odlišného složení tohoto odvolacího senátu, není v rozporu s povinností nestrannosti správy ve smyslu čl. 41 odst. 1 Listiny.
- 41 Námitku protiprávnosti, a tudíž i třetí bod návrhového žádání žalobkyně je tedy třeba zamítnout.

K porušení nařízení č. 216/96 a povinnosti nestrannosti odvolacího senátu

- 42 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně též tvrdí, že bylo porušeno její právo na to, aby její záležitosti byly řešeny nestranně ve smyslu čl. 41 odst. 1 Listiny, a že implicitně bylo porušeno nařízení č. 216/96. Tvrdí, že zaprvé případy byly postoupeny témuž odvolacímu senátu, ve kterém konkrétně zasedal i jeden z členů odvolacího senátu, jenž vydal rozhodnutí zrušená Tribunálem, zadruhé projednávané případy měly být postoupeny rozšířenému senátu, jak to umožňují pravidla EUIPO, a zatřetí odvolací senát přinejmenším nevykázal subjektivní nestrannost.
- 43 EUIPO a vedlejší účastnice tuto argumentaci zpochybňují. Pokud jde o postoupení případů odvolacímu senátu, který zrušená rozhodnutí přijal a který má částečně stejné složení, EUIPO zdůrazňuje, že především možnost takového postoupení je zakotvena v článku 1d nařízení č. 216/96, dále žalobkyně nezpochybnila u EUIPO přidělení věci témuž odvolacímu senátu a konečně o složení odvolacího senátu takovým způsobem, aby v něm nebyli žádní ze členů, kteří přijali zrušené rozhodnutí, se rozhoduje až tehdy, když je věc postoupena jinému senátu. Pokud jde o možnost určit velký senát v návaznosti na zrušení, o němž rozhodl Tribunál, EUIPO tvrdí, že podmínky stanovené v tomto ohledu v čl. 1b odst. 1 a 2 nařízení č. 216/96 nebyly v projednávaných věcech splněny.
- 44 Zaprvé je třeba odmítnout výtky, že prezidium postoupilo případy témuž odvolacímu senátu, v němž zasedal jeden z členů odvolacího senátu, který vydal rozhodnutí zrušená Tribunálem. Jak bylo uvedeno v bodech 36 a 37 výše, jakmile prezidium rozhodlo postoupit případy témuž odvolacímu senátu, nemělo žádnou povinnost, která by vyplývala z nařízení č. 216/96, k odlišnému složení tohoto odvolacího senátu. Z bodů 38 až 40 výše navíc vyplývá, že jakékoli porušení povinnosti nestrannosti ve smyslu čl. 41 odst. 1 Listiny nelze dovodit z pouhé skutečnosti, že případy jsou postoupeny útvaru, který se zčásti skládá z úředníků, jež se těmito případy již zabývali.
- 45 Zadruhé k argumentu, že prezidium mělo případy postoupit velkému senátu, je třeba připomenout důvody, jež jsou v nařízení č. 216/96 stanoveny k tomu, aby prezidium mohlo postoupit případ velkému senátu.
- 46 Podle čl. 1b odst. 3 nařízení č. 216/96 platí, že „[p]rezidium může, na návrh prezidenta odvolacích senátů z jeho vlastní iniciativy nebo na základě žádosti některého ze členů prezidia, postoupit velkému senátu případ přidělený některému [odvolacímu] senátu, pokud je to odůvodněno právní složitostí, důležitostí věci nebo zvláštními okolnostmi, zvláště tehdy, když odvolací senáty vydaly rozdílná rozhodnutí týkající se právní otázky tohoto případu.“ Odstavec 1 téhož článku stanoví, že odvolací senát může přidělený případ postoupit na základě týchž kritérií velkému senátu.
- 47 V projednávaných věcech je třeba podotknout, že s ohledem na znění čl. 1b odst. 3 ve spojení s čl. 1d odst. 1 nařízení č. 216/96 je postoupení případu velkému senátu možností, jejíž využití je ponecháno na volném uvážení prezidia, a žalobkyně každopádně neuplatňuje žádnou skutečnost k prokázání, že v projednávaných věcech byly podmínky stanovené v čl. 1b odst. 3 a v čl. 1d odst. 1 uvedeného nařízení, jež odůvodňují postoupení případu velkému senátu, splněny. Žalobkyně pouze zdůrazňuje „důležitost rozhodnutí s ohledem na připomínky Tribunálu“ a „úroveň sporné agendy v dané oblasti“, aniž podává bližší vysvětlení k údajné důležitosti věci. Skutečnost, že rozsudek ze dne 13. listopadu 2012 (T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592) zrušil rozhodnutí ze dne 2. listopadu 2010 pro nedostatek odůvodnění ohledně bodu odůvodnění týkajícího se saturace v daném oboru, nesevřel o právní složitosti, důležitosti věci nebo zvláštních okolnostech, které by odůvodňovaly postoupení případu velkému senátu. Aniž je třeba zkoumat, zda by tvrzená vada mohla být důvodem ke zrušení napadených rozhodnutí, nebyl tedy v projednávaných věcech každopádně dán žádný důvod k postoupení případů velkému senátu.
- 48 Zatřetí k argumentu vycházejícímu z údajné neexistence subjektivní nestrannosti odvolacího senátu je třeba konstatovat, že žalobkyně neuplatňuje žádný argument ohledně jakékoli osobní zaujatosti jednoho či více členů odvolacího senátu.

49 První žalobní důvod je proto třeba zamítnout.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 6 a čl. 61 odst. 6 nařízení č. 6/2002

50 V rámci druhého žalobního důvodu se žalobkyně snaží prokázat, že odvolací senát pochybil při hodnocení důkazů o saturaci v daném oboru, a tudíž i individuální povahy sporných (průmyslových) vzorů ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002. Odvolací senát tímto nesplnil svou povinnost „provést nezbytná opatření, aby vyhověl“ rozsudku ze dne 13. listopadu 2012 (T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592), v souladu s čl. 61 odst. 6 uvedeného nařízení.

51 EUIPO a vedlejší účastnice tuto argumentaci zpochybňují.

52 Ze znění čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 vyplývá, že individuální povaha musí být v případě zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství posuzována s ohledem na celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele. Celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, se musí lišit od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky k zápisu, nebo bylo-li uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti. Článek 6 odst. 2 nařízení č. 6/2002 upřesňuje, že při posuzování individuální povahy se bere v úvahu míra volnosti původce vzoru při vývoji (průmyslového) vzoru.

53 Podle judikatury vyplývá individuální povaha (průmyslového) vzoru z celkového dojmu z rozdílu nebo neexistence „dèjà vu“ z hlediska informovaného uživatele ve vztahu k jakékoli přednosti v rámci stávajícího portfolia (průmyslových) vzorů, aniž je třeba brát v úvahu rozdíly, které nejsou dostatečně výrazné na to, aby měly na uvedený celkový dojem vliv, přestože zacházejí nad rámec bezvýznamných detailů, ale s přihlédnutím k rozdílu dostatečně výrazným na to, aby vyvolaly odlišné celkové dojmy [viz rozsudek ze dne 7. listopadu 2013, Budziewska v. OHIM – Puma SE (Kočkovitá šelma ve skoku), T-666/11, nezveřejněný, EU:T:2013:584, bod 29 a citovaná judikatura].

54 Při posuzování individuální povahy (průmyslového) vzoru ve vztahu k jakékoli přednosti v rámci stávajícího portfolia (průmyslových) vzorů je třeba přihlídnout k povaze výrobku, pro který je (průmyslový) vzor použit nebo do něhož byl zapracován, a zvláště k průmyslovému odvětví, do něhož spadá (bod 14 odůvodnění nařízení č. 6/2002), míře volnosti původce vzoru při vývoji (průmyslového) vzoru, případné saturaci v daném oboru, která může způsobit, že informovaný uživatel bude citlivější k rozdílu mezi srovnávanými (průmyslovými) vzory, jakož i ke způsobu, jakým je předmětný výrobek užíván, zejména v závislosti na tom, jak je s ním obvykle při této příležitosti manipulováno (viz rozsudek ze dne 7. listopadu 2013, Kočkovitá šelma ve skoku, T-666/11, nezveřejněný, EU:T:2013:584, bod 31 a citovaná judikatura).

55 Pakliže saturaci v daném oboru nelze považovat za omezující původcovu svobodu, může v případě, že je prokázána, způsobit, že uživatel bude citlivější k detailním rozdílu mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory. V důsledku toho může (průmyslový) vzor z důvodu saturace v daném oboru mít individuální povahu na základě vlastností, které by v případě neexistence takovéto saturace nemohly u informovaného uživatele vyvolat odlišný celkový dojem [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 12. března 2014, Tubes Radiatori v. OHIM – Antrax It (Radiátor), T-315/12, nezveřejněný, EU:T:2014:115, bod 87 a citovaná judikatura, a ze dne 29. října 2015, Roca Sanitario v. OHIM – Villeroy & Boch (Jednopáková vodovodní baterie), T-334/14, nezveřejněný, EU:T:2015:817, bod 83].

56 Při posuzování individuální povahy (průmyslového) vzoru je rovněž třeba vzít v úvahu hledisko informovaného uživatele. Podle ustálené judikatury je informovaný uživatel zvláště obezřetnou osobou, která má určité znalosti o předchozím stavu, to znamená o stávajícím portfoliu (průmyslových) vzorů týkajících se dotčeného výrobku, které byly zpřístupněny ke dni podání přihlášky sporného (průmyslového) vzoru nebo případně ke dni vzniku uplatňovaného práva přednosti [rozsudky ze dne

18. března 2010, Grupo Promer Mon Graphic v. OHIM – PepsiCo (Vyobrazení kulatého reklamního nosiče), T-9/07, EU:T:2010:96, bod 62; ze dne 9. září 2011, Kwang Yang Motor v. OHIM – Honda Giken Kogyo (Motor s vnitřním spalováním), T-11/08, nezveřejněný, EU:T:2011:447, bod 23, a ze dne 6. června 2013, Kastenholz v. OHIM – Qwatchme (Hodinové ciferníky), T-68/11, EU:T:2013:298, bod 57].

- 57 V projednávané věci definoval odvolací senát informovaného uživatele jako osobu, která si zakoupí radiátory na topení za účelem jejich instalace ve svém obydlí, a ač není odborníkem v oboru průmyslového designu – jakým by byl architekt nebo dekoratér interiérů – ví o tom, co nabízí trh, o módních tendencích a o základních vlastnostech výrobků. Odvolací senát právem shledal, že tato definice byla potvrzena v bodech 41 a 42 rozsudku ze dne 13. listopadu 2012 (T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592). Účastníci řízení ostatně tuto definici nezpochybnili.
- 58 Odvolací senát mimoto shledal, že jelikož neexistují žádná zvláštní technická či právní omezení, může si původce vybrat ze široké škály různých tvarů trubek a modelů kolektorů. Odvolací senát měl rovněž právem za to, že posouzení, podle kterého není míra volnosti původce v projednávaných věcech omezená, bylo potvrzeno v bodech 46 až 52 rozsudku ze dne 13. listopadu 2012 (T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592).
- 59 Žalobkyně uplatňuje na podporu druhého žalobního důvodu vycházejícího z pochybení ze strany odvolacího senátu při hodnocení důkazů o saturaci v daném oboru v podstatě dvě výtky. V rámci první výtky žalobkyně tvrdí, že se odvolací senát dopustil chyby, pokud jde o okamžik posuzování saturace v daném oboru, když vycházel ze stavu ke dni vydání napadených rozhodnutí, tj. v říjnu 2014, ačkoli tato saturace měla být posuzována k okamžiku podání přihlášky sporných (průmyslových) vzorů, tj. v září 2006. Odvolací senát tedy podle žalobkyně nesprávně shledal, že důkazy o saturaci v daném oboru poskytnuté žalobkyní v příloze k jejímu vyjádření ze dne 12. března 2014, které se vztahovaly k době zápisu (od roku 2004 do roku 2006), nebyly „aktuální“. Toto pochybení je rovněž doloženo použitím přítomného času v napadených rozhodnutích a různými narážkami na „současný“ stav referenčního odvětví.
- 60 EUIPO zpochybňuje skutečnost, že k posouzení saturace daného odvětví došlo ke dni vydání napadených rozhodnutí. Kromě toho je názoru, že i v takovémto případě platí, že jelikož byly předloženy důkazy nedostačující k prokázání saturace daného odvětví ke dni vydání napadených rozhodnutí, byly *a fortiori* nedostačující i k prokázání saturace v daném oboru v okamžiku podání přihlášky sporných (průmyslových) vzorů s ohledem na to, že by nebylo logické se domnívat, že dříve saturované odvětví následně saturovaným přestalo být.
- 61 Odvolací senát shledal, že s přihlédnutím zejména k rozsudku ze dne 13. listopadu 2012 (T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592) nemohl být koncept saturace referenčního odvětví v projednávaných věcech namítán ani *a priori* souhrnně prokázán, jak tomu bylo v některých dřívějších případech. Měl za to, že vzhledem k důležitosti a relevanci právní zásady saturace v daném oboru a za účelem určení individuální povahy konkrétního (průmyslového) vzoru je nezbytné, aby účastník řízení, který tento argument uplatnil, tj. žalobkyně, předložil dostatečně jasné, přesné a konsistentní důkazy. V bodě 41 napadených rozhodnutí odvolací senát dodal, že tyto důkazy musí být též „aktuální“. Připomněl, že za tímto účelem stanovil účastníkům řízení novou lhůtu k předložení argumentů a důkazů k této otázce. Shledal, že zejména dokumenty předložené žalobkyní v příloze jejího vyjádření ze dne 12. března 2014, a sice výňatky z jednoho z jejích katalogů, výňatky z katalogu vedlejší účastnice, výňatky z pěti katalogů jiných podniků z daného odvětví (Tubes, Tubor, The Radiator Company, Metalform a Rondra) a obrázek srovnávající radiátor vyrobený podle jednoho ze sporných (průmyslových) vzorů a podle jednoho ze starších (průmyslových) vzorů nebyly vyčerpávající, neboť výňatky z katalogů ukazovaly jen několik modelů radiátorů na topení nabízených pouze pěti výrobcí, avšak nepředstavovaly celý sortiment výrobků nabízených těmito nebo jinými výrobcí. Odvolací senát mimoto poukázal na velmi špatnou kvalitu některých vyobrazení radiátorů, takže nemohl řádně posoudit jejich linie a obrysy, a stěžoval si na to, že obrázky byly vyňaty z katalogů, a nikoli ze zápisů

(průmyslových) vzorů. Odvolací senát konečně v bodě 46 napadených rozhodnutí zdůraznil, že předmětné katalogy nebyly datovány, nebo pokud datovány byly, odpovídaly letům 2004 a 2006. Odvolací senát dodal, že důkaz o vysokém stupni hustoty v referenčním odvětví měl sestávat z konzistentnějších a přesnějších důkazních materiálů, jako jsou např. jiné katalogy a listinné důkazy související s výrobky nabízenými celou řadou konkurenčních podniků, prohlášení znalců v daném oboru, prohlášení sdružení výrobců a spotřebitelů, katalogy a ceníky velkých distributorů působících v referenčním odvětví a konečně průzkumy a studie týkající se daného odvětví provedené třetími společnostmi. Odvolací senát z toho dovodil, že veškerá předložená dokumentace je nedostačující k prokázání stupně saturace v daném oboru, a tím spíše k ověření pravdivosti tvrzení žalobkyně ohledně saturace referenčního odvětví. Odvolací senát dodal, že se některé z (průmyslových) vzorů znázorněných v předložených důkazech liší, dokonce i vzhledově, od ostatních příkladů předložených žalobkyní.

- 62 Stran dřívějších rozhodnutí EUIPO, jež jsou relevantní, pokud jde o saturaci předmětného odvětví, a zejména rozhodnutí ze dne 17. dubna 2008 (věc R 976/2007-3), v němž tentýž odvolací senát zmínil skutečnost, že je „obecně známo“, že odvětví radiátorů na topení (radiator per riscaldamento) je saturované, odvolací senát v podstatě shledal, že jeho dřívější rozhodovací praxe je dostatečným poznatkem pouze tehdy, pokud je podložena dokumentací, jež jednoznačně popisuje „současný skutkový stav“, čemuž tak v projednávaných věcech není.
- 63 Zaprvé z judikatury vyplývá, že podle čl. 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002 je třeba posoudit individuální povahu sporného (průmyslového) vzoru a určit případnou existenci saturace v daném oboru ke dni podání přihlášky tohoto (průmyslového) vzoru (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. října 2015, Jednopáková vodovodní baterie, T-334/14, nezveřejněný, EU:T:2015:817, bod 87). EUIPO to ostatně nezpochybňuje.
- 64 V projednávaných věcech je třeba konstatovat, že se odvolací senát dopustil chyby, pokud jde o datum posuzování případné existence saturace v daném oboru, jak tvrdí žalobkyně. Odvolací senát měl v bodě 46 napadených rozhodnutí za to, že pokud byly katalogy předložené žalobkyní datovány, „odpovídaly letům 2004 a 2006“ (italské znění napadených rozhodnutí je toto: „Infine, occorre anche sottolineare che i cataloghi in questione sono non datati, o che quando presentano data, essi corrispondono agli anni 2004 e 2006“), čímž naznačil, že tyto roky nebyly pro posouzení saturace v daném oboru ze strany odvolacího senátu relevantní. Přínejmenším katalog z roku 2006 přitom odpovídá roku zápisu sporných (průmyslových) vzorů, a byl tedy relevantní pro posouzení saturace v daném oboru. Kromě toho je třeba zdůraznit, že v bodě 41 napadených rozhodnutí odvolací senát uvedl, že „vzhledem ke klíčové povaze tohoto faktoru [tj. saturaci v daném oboru] nemůže se na něj vztahovat žádná domněnka a musí být posuzován na základě souboru jasných, přesných, konzistentních a aktuálních důkazů“, čímž naznačil, že odvolací senát posoudil saturaci v daném oboru k okamžiku vydání napadených rozhodnutí. Toto je potvrzeno bodem 49 napadených rozhodnutí, v němž odvolací senát uvedl toto:

„[r]ozhodnutí [z roku 2007 a z roku 2008], jež dříve přijal [EUIPO] ohledně saturace referenčního odvětví a na která poukázala majitelka, nejsou dostatečným poznatkem, pokud nejsou podložena dokumentací, jež jednoznačně popisuje současný skutkový stav [...]“

- 65 Výraz „současný skutkový stav“ nemůže v této souvislosti odkazovat na rok 2006.
- 66 Vzhledem k výše uvedenému je tedy třeba konstatovat, že odvolací senát posoudil saturaci v daném oboru k chybnému datu. Na rozdíl od toho, co tvrdí EUIPO, různé odkazy na současný skutkový stav uvedené v bodě 64 výše, skutečnost, že nelze mít za to, že se katalogy z let 2004 a 2006 vztahují ke správnému období, jakož i použití přítomného času v příslušných bodech napadených rozhodnutí jsou důkazy, které jsou jako celek v projednávaných věcech dostačující k prokázání takového pochybení.

- 67 Navíc je třeba odmítnout argumentaci EUIPO, jež spočívá v podstatě v tom, že jelikož odvolací senát shledal, že dané odvětví nebylo saturováno ke dni vydání napadených rozhodnutí, nemohlo být saturováno ani před osmi lety, neboť by nebylo logické se domnívat, že dříve saturované odvětví následně saturovaným přestalo být. Zaprvé je chybné tvrdit, že odvolací senát v napadených rozhodnutích shledal, že referenční odvětví nebylo v době vydání napadených rozhodnutí saturováno. Měl pouze za to, že saturace v daném oboru nebyla ke dni vydání napadených rozhodnutí právně dostačujícím způsobem prokázána. Zadruhé tato argumentace vychází z prostého nepodloženého tvrzení, neboť EUIPO neprokázal, proč by se saturace v daném oboru nemohla v průběhu osmiletého období měnit.
- 68 Je však třeba konstatovat, že toto pochybení ze strany odvolacího senátu nemůže vést ke zrušení napadených rozhodnutí.
- 69 Přestože měl odvolací senát nesprávně za to, že se katalogy z let 2004 a 2006 nevztahují k letům relevantním pro jeho posouzení, vynaložil úsilí a tyto katalogy posoudil a dospěl na základě jiných věcných informací k závěru, že nebyly dostačující k prokázání saturace v daném oboru. V bodě 40 napadených rozhodnutí v tomto ohledu uvedl, že výňatky z katalogů z roku 2004 (Tubor) a z roku 2006 (The Radiator Company) neukazují dostatečný počet modelů a nepředstavují celý sortiment výrobků nabízených těmito výrobci (dva modely v katalogu Tubor, tři modely v katalogu The Radiator Company) a že obrázky z katalogu z roku 2006 společnosti The Radiator Company (modely Volcano a Volcano Verticale) jsou špatné kvality. Kromě toho jeho závěr, že se předložené výňatky z katalogů týkají pouze pěti výrobců, skutečně zohledňoval katalogy z let 2004 a 2006. Odvolací senát měl za to, že důkazy měly sestávat z konsistentnějších a přesnějších důkazních materiálů, jako jsou např. jiné katalogy a listinné důkazy související s výrobky nabízenými větším počtem konkurenčních podniků, prohlášení znalců v daném oboru, prohlášení sdružení výrobců a spotřebitelů, katalogy a ceníky velkých distributorů působících v referenčním odvětví a konečně průzkumy a studie týkající se daného odvětví provedené třetími společnostmi, ale že žalobkyně předložila pouze několik obrázků vyňatých z pěti katalogů podniků vyrábějících radiátory. Odvolací senát dále v bodě 44 napadených rozhodnutí zdůraznil, že se některé z (průmyslových) vzorů znázorněných v katalogích vzhledově liší od ostatních předložených příkladů, zejména některých znázorněných v katalogu z roku 2006 společnosti The Radiator Company, což svědčí o tom, že tyto příklady nejsou relevantní pro prokázání existence modelů, které se velmi podobají těm v projednávaných věcech, a tedy saturace v daném oboru. Tyto úvahy, které se týkají nedostatečného počtu a irelevance důkazů, platí i ve vztahu k posouzení saturace v daném oboru ke dni podání přihlášky sporných (průmyslových) vzorů.
- 70 V konečném důsledku je tedy třeba konstatovat, že odvolací senát právem shledal, že důkazy vztahující se k relevantní době posouzení saturace v daném oboru (zejména důkazy z roku 2006) nebyly z hlediska počtu, kvality a relevance dostačující.
- 71 První výtka tudíž nemůže obstát.
- 72 V rámci druhé výtky žalobkyně tvrdí, že odvolací senát nevzal v úvahu důkazy o saturaci trhu, které již žalobkyně předložila v rámci předchozích řízení u EUIPO, jež vedla k vydání rozhodnutí ze dne 2. listopadu 2010.
- 73 Zaprvé je třeba připomenout, že v návaznosti na rozsudek ze dne 13. listopadu 2012 (T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592) vyzval zpravodaj účastníky řízení k předložení veškerých důkazů a vyjádření k otázce saturace v daném oboru. Žalobkyně předložila vyjádření a důkazy k této otázce dne 12. března 2014. Tyto důkazy, jež byly přiloženy k vyjádření žalobkyně ze dne 12. března 2014, jsou náležitě vyjmenovány v bodě 39 napadených rozhodnutí. Odvolací senát rovněž zmínil dřívější rozhodovací praxi EUIPO související s touto otázkou v bodech 48 až 51 napadených rozhodnutí.

- 74 Je třeba poznamenat, že dokumenty výslovně zmíněné v napadených rozhodnutích nejsou jedinými dokumenty, které odvolací senát posoudil, neboť bod 39 napadených rozhodnutí začíná výrazem „[z]ejména“, který zdůrazňuje, že následující výčet dokumentů týkajících se saturace v daném oboru, jež předložila žalobkyně, není předurčen k tomu, aby byl vyčerpávající, a že posouzení odvolacího senátu bylo provedeno na základě širšího souboru dokumentů. V této souvislosti je třeba podotknout, že odvolací senát nemusí poskytnout vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabýval každým z argumentů uvedených účastníky před ním probíhajícího sporu, přičemž odůvodnění může být implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody, proč bylo rozhodnutí odvolacího senátu přijato, a příslušnému soudu disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat svůj přezkum [viz obdobně rozsudek ze dne 9. července 2008, Reber v. OHIM – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, EU:T:2008:268, bod 55 a citovaná judikatura].
- 75 Zadruhé je třeba konstatovat, že soubor důkazů předložených žalobkyní o saturaci v daném oboru byl shledán nedostačujícím k prokázání existence saturace v daném oboru, jak vyplývá z bodu 41 napadených rozhodnutí.
- 76 Zatřetí je stran dokumentů přiložených k vyjádření žalobkyně ze dne 3. září 2008, tj. fotografií radiátorů E.CO.TERM (společnosti Cordivari) a Runtal, třeba konstatovat, že nejsou způsobilé změnit závěr o nedostatečnosti důkazů učiněný v napadených rozhodnutích. Jedná se o několik fotografií radiátorů pouze na třech stránkách. Jediná fotografie zobrazující šest navzájem se překrývajících radiátorů společnosti Cordivari (navíc málo viditelných) je z roku 1997, tedy z doby devět let před okamžikem, k němuž musí být saturace v daném oboru posuzována, a vyobrazuje radiátory, z nichž čtyři nevykazují stejné celkové vlastnosti jako předmětné (průmyslové) vzory. Totéž platí pro šest fotografií radiátorů Runtal, z nichž dva jsou velmi odlišné od předmětných radiátorů. Tyto fotografie navíc nejsou datovány, nebo je-li třeba odkaz na ceník chápat jako datum, jsou každopádně z roku 2000. Pokud jde o vyjádření žalobkyně ze dne 6. srpna 2009, je třeba konstatovat, že žalobkyně nepředkládá žádný argument, na jehož základě by bylo možno určit, že případné důkazy, které by mohlo obsahovat, jsou způsobilé prokázat saturaci v daném oboru. Je proto třeba konstatovat, že žalobkyně neukázala, jaké důkazy o saturaci v daném oboru byly při posuzování opomenuty a byly dostatečně relevantní a rozhodující na to, aby změnilo stanovisko odvolacího senátu.
- 77 Je tudíž třeba zamítnout druhou výtku a potažmo druhý žalobní důvod v plném rozsahu.

Ke třetímu a čtvrtému žalobnímu důvodu, jež byly uplatněny podpůrně a vycházejí z porušení článku 6 a čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002, zásad ochrany legitimního očekávání, řádné správy a rovného zacházení, jakož i z porušení článku 6 a čl. 62 první věty nařízení č. 6/2002, ohledně povinnosti odůvodnění rozhodnutí EUIPO

- 78 V rámci třetího a čtvrtého žalobního důvodu, jež byly uplatněny podpůrně, žalobkyně odvolacímu senátu v podstatě vytýká, že se odchýlil od svého dřívějšího rozhodnutí ze dne 17. dubna 2008 (věc R 976/2007-3), jež bylo předloženo jako důkaz žalobkyní a v němž odvolací senát dospěl k závěru, že je „obecně známo“, že trh s radiátory na topení je saturovaný. V rámci čtvrtého žalobního důvodu uplatněného podpůrněji žalobkyně vznáší výhrady vůči příliš stručnému odůvodnění tohoto obratu, jež je obsaženo v bodě 51 napadených rozhodnutí.
- 79 EUIPO a vedlejší účastnice tuto argumentaci zpochybňují.
- 80 V projednávaných věcech měl odvolací senát v bodech 48 a 49 napadených rozhodnutí za to, že navzdory závěrům, k nimž dospělo zrušovací oddělení v rozhodnutí ze dne 12. dubna 2007, a závěrům, k nimž dospěl odvolací senát v rozhodnutí ze dne 17. dubna 2008 (věc R 976/2007-3), na něž poukázala žalobkyně, nemohla být dokumentace předložená žalobkyní shledána dostatečující k prokázání, že referenční odvětví bylo v dané době natolik saturované, že informovaný uživatel

věnoval větší pozornost rozdílům mezi srovnávanými (průmyslovými) vzory. Odvolací senát shledal, že rozhodnutí dříve přijatá EUIPO ohledně saturace referenčního odvětví nejsou dostatečným poznatkem, pokud nejsou podložena dokumentací, jež jednoznačně popisuje současný skutkový stav, přičemž na tento stav se nemůže vztahovat žádná domněnka, neboť saturace v daném oboru nemůže být založena pouze na obecně známé skutečnosti. V bodě 50 napadených rozhodnutí odvolací senát zdůraznil, že vzhledem k důležitosti pojmu „saturace“ v daném oboru, zejména v kontextu projednávaných věcí, je naprosto nezbytné, aby majitel předložil dostatečně jasný, přesný a konzistentní důkazní systém, a nikoli pouze několik obrázků vyňatých z katalogů, nebo jako v projednávaných věcech pouhý odkaz na dřívější rozhodnutí EUIPO nebo odvolacích senátů. V bodě 51 napadených rozhodnutí odvolací senát připomněl, že legitimita rozhodnutí přijatých EUIPO musí být posuzována výlučně na základě nařízení č. 6/2002, jak je vykládáno unijním soudem, a nikoli na základě dřívější rozhodovací praxe EUIPO. Odvolací senát dále připomněl, že s ohledem na zásady rovného zacházení a řádné správy musí EUIPO zajisté brát v úvahu rozhodnutí přijatá ve věci podobných přihlášek a pečlivě se zabývat otázkou, zda je třeba rozhodnout v tomtéž smyslu, avšak uplatnění těchto zásad musí být v souladu s dodržením zásady legality. Majitel sporného (průmyslového) vzoru se tedy nemůže ve svůj prospěch dovolávat jakéhokoli protiprávního aktu přijatého ve prospěch jiných osob, aby dosáhl totožného rozhodnutí, takže v každém konkrétním případě je nutno provést důkladný průzkum.

- 81 Tribunál má za to, že je třeba zkoumat nejprve čtvrtý žalobní důvod, jenž v podstatě vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

– K porušení povinnosti uvést odůvodnění

- 82 Je třeba připomenout, že podle čl. 62 první věty nařízení č. 6/2002 musí být rozhodnutí EUIPO odůvodněna. Tato povinnost uvést odůvodnění má tentýž dosah jako povinnost vyplývající z článku 296 SFEU, podle níž z odůvodnění musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal. Tato povinnost má dvojí cíl, a to umožnit jednak zúčastněným osobám seznámit se s důvody, pro které bylo opatření přijato, za účelem obrany jejich práv, a jednak unijním soudům vykonat přezkum legality rozhodnutí [viz obdobně rozsudek ze dne 12. července 2012, Gucci v. OHIM – Chang Qing Qing (GUDDY), T-389/11, nezveřejněný, EU:T:2012:378, bod 16 a citovaná judikatura].
- 83 V rozsudku ze dne 13. listopadu 2012 (T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592) Tribunál konstatoval, že odvolací senát nepodal žádné odůvodnění k argumentům žalobkyně týkajícím se saturace v daném oboru, a to dokonce ani v tom smyslu, že by je odmítl jako neprokázané (rozsudek ze dne 13. listopadu 2012, T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592, body 79, 87, 97 až 99).
- 84 V návaznosti na tento rozsudek žalobkyně u odvolacího senátu poukázala zejména ve svém vyjádření ze dne 12. března 2014 na předchozí rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 12. dubna 2007 a třetího odvolacího senátu ze dne 17. dubna 2008, v nichž byla konstatována saturace a obecná známost saturace odvětví radiátorů.
- 85 S ohledem na body 48 až 51 napadených rozhodnutí, jež byly připomenuty v bodě 80 výše, je nutno konstatovat, že ačkoli žalobkyně tvrdí opak, napadená rozhodnutí obsahují dostatečné odůvodnění ohledně důvodů, proč odvolací senát neshledal, že je „obecně známo“, že předmětný trh je saturovaný, na rozdíl od toho, co vyplývalo z předchozích rozhodnutí EUIPO. V bodech 48 a 49 napadených rozhodnutí totiž odvolací senát vysvětlil, že by dřívější rozhodnutí EUIPO, na která bylo poukazováno, mohla být dostatečným poznatkem pouze tehdy, pokud by byla podložena dokumentací, jež jednoznačně popisuje „současný“ skutkový stav, přičemž na tento stav se nemůže vztahovat žádná domněnka, neboť saturace v daném oboru nemůže být založena pouze na obecně známé skutečnosti. Přestože odkaz na současný skutkový stav svědčí o pochybení, pokud jde o datum posouzení, jež má být zohledněno, z odůvodnění lze jasně pochopit, že odvolací senát rozhodl, že jeho dřívější rozhodovací praxe musí být podložena důkazy relevantními k datu, k němuž má být saturace v daném oboru posuzována. V bodech 51 a 52 napadených rozhodnutí odvolací senát navíc připomněl ustálenou

judikaturu, podle které EUIPO není vázán svou rozhodovací praxí a uplatnění zásad rovného zacházení a řádné správy musí být v souladu se zásadou legality, takže v každém konkrétním případě je nutno provést důkladný průzkum. Z tohoto odůvodnění vyplývá, že se odvolací senát rozhodl odchýlit od závěru učiněného ve svých dřívějších rozhodnutích, neboť tento závěr nebyl dostatečně podložen nebo mohl být stížen protiprávností. Otázka, zda toto odůvodnění je relevantní, spadá jako taková do meritorního posouzení napadených rozhodnutí.

86 Tvrzení žalobkyně, podle kterého napadená rozhodnutí neuvádějí okolnosti, na jejichž základě lze tvrdit, že daný trh není nebo již není saturovaný, je irelevantní, neboť odvolací senát v napadených rozhodnutích uvedl další důvody, jež vysvětlují, proč nedospěl k témuž závěru, jako je závěr plynoucí z dřívějších rozhodnutí EUIPO.

87 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění musí být zamítnut.

– K tvrzenému porušení čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002 a zásad ochrany legitimního očekávání, rovného zacházení a řádné správy

88 Žalobkyně vytýká odvolacímu senátu, že v projednávaných věcech neuplatnil závěr učiněný v jeho dřívějším rozhodnutí ze dne 17. dubna 2008 (věc R 976/2007-3), podle něhož je „obecně známo“, že trh radiátorů na topení je saturovaný. Žalobkyně tvrdí, že to, že se odvolací senát odchýlil od takového dřívějšího skutkového zjištění, vede k porušení čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002, zásady ochrany legitimního očekávání a zásad rovného zacházení a řádné správy. Žalobkyně se odvolává zejména na judikaturu, podle které musí EUIPO s ohledem na dvě posledně zmíněné zásady v rámci průzkumu přihlášky k zápisu zohlednit již přijatá rozhodnutí ve věci podobných přihlášek a se zvláštní pozorností se zabývat otázkou, zda je třeba rozhodnout v tomtéž smyslu. Žalobkyně má za to, že s ohledem na tyto povinnosti nemohl odvolací senát změnit názor na takovou skutkovou otázku, jako je saturace trhu, ledaže by nastaly okolnosti, které by takovýto obrat objasňovaly, přičemž odvolací senát takovéto okolnosti každopádně nevysvětlil.

89 EUIPO a vedlejší účastnice tuto argumentaci zpochybňují. EUIPO zejména tvrdí, že požadavek prokázat saturaci v daném oboru pomocí důkazů a zákaz presumovat, že relevantní odvětví je saturováno, nebo mít za to, že tato saturace je prostou obecně známou skutečností – jak bylo učiněno v dřívějších rozhodnutích – byly uloženy v rozsudku ze dne 12. března 2014, Radiátor (T-315/12, nezveřejněný, EU:T:2014:115, bod 87).

90 Tribunál na úvod podotýká, že ačkoli EUIPO tvrdí opak, rozsudek ze dne 12. března 2014, Radiátor (T-315/12, nezveřejněný EU:T:2014:115), neuložil požadavek prokázat stav saturace pomocí důkazů a nezakázal mít za to, že tato saturace je případně obecně známou skutečností. Narážka učiněná v bodě 87 uvedeného rozsudku na to, že saturace v daném oboru může být takové povahy, že je-li prokázána, může způsobit, že informovaný uživatel bude citlivější k detailním rozdílům mezi dotčenými (průmyslovými) vzory, nebránila tomu, aby odvolací senát shledal, že saturace daného oboru byla obecně známá. „Prokázaná“ skutečnost znamená pouze skutečnost uznanou za pravdivou, správnou. Obecně známá skutečnost je přitom zpravidla skutečnost „kter[ou] může znát každý nebo se kter[ou] se lze seznámit ze všeobecně přístupných zdrojů“ [rozsudek ze dne 22. června 2004, Ruiz-Picasso a další v. OHIM – DaimlerChrysler (PICARO), T-185/02, EU:T:2004:189, bod 29]. Obecně známou skutečností je tedy skutečnost, která je všemi považována za natolik pravdivou, že není nutné ji prokazovat.

91 Dále je třeba připomenout, že čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002 stanoví, že „v průběhu řízení zkoumá [EUIPO] skutečnosti z moci úřední“, ale že „v řízení týkajícím se prohlášení neplatnosti se však [EUIPO] při zkoumání omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky“. Toto ustanovení je vyjádřením povinnosti řádné péče, podle níž je příslušný orgán povinen pečlivě a nestranně

přezkoumat veškeré skutkové a právní okolnosti relevantní v dané věci [viz obdobně rozsudek ze dne 15. července 2011, Zino Davidoff v. OHIM – Kleinakis kai SIA (GOOD LIFE), T-108/08, EU:T:2011:391, bod 19 a citovaná judikatura].

- 92 V projednávaných věcech žalobkyně neprokázala, čím skutečnost, že nebylo uplatněno zjištění o obecné známosti saturace referenčního odvětví, představuje porušení uvedeného ustanovení, neboť toto ustanovení pouze stanoví okolnosti, jež má EUIPO zkoumat, a nepředurčuje výsledek tohoto průzkumu. To, že jeho konečné stanovisko neodpovídá stanovisku hájenému žalobkyní, nijak nezakládá porušení čl. 63 odst. 1 nařízení č. 6/2002.
- 93 Pokud jde o výtku vycházející z porušení zásad ochrany legitimního očekávání, rovného zacházení a řádné správy, z ustálené judikatury vyplývá, že rozhodnutí o zápisu označení jako ochranné známky Evropské unie, která odvolací senáty EUIPO přijímají na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1), jsou přijímána v rámci přesně stanovené pravomoci, a nikoliv v rámci diskreční pravomoci. Legalita uvedených rozhodnutí musí být tudíž posuzována výlučně na základě tohoto nařízení, a nikoli na základě dřívější rozhodovací praxe odvolacích senátů [rozsudky ze dne 26. dubna 2007, Alcon v. OHIM, C-412/05 P, EU:C:2007:252, bod 65, a ze dne 24. listopadu 2005, Sadas v. OHIM – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, EU:T:2005:420, bod 71]. Soudní dvůr judikoval, že s ohledem na zásady rovného zacházení a řádné správy musí EUIPO v rámci průzkumu přihlášky ochranné známky Evropské unie zohlednit již přijatá rozhodnutí ve věci podobných přihlášek a se zvláštní pozorností se zabývat otázkou, zda je třeba rozhodnout v tomtéž smyslu, či nikoli. Dodal však, že zásady rovného zacházení a řádné správy musejí být v souladu s dodržováním legality. Osoba, která žádá o zápis označení jako ochranné známky, proto nemůže ve svůj prospěch uplatňovat případnou protiprávnost, k níž došlo ve prospěch jiné osoby, aby dosáhla totožného rozhodnutí. Ostatně z důvodů právní jistoty a právě řádné správy musí být průzkum každé přihlášky k zápisu striktní a úplný, aby se předešlo tomu, že ochranné známky budou zapsány neoprávněně. Takový průzkum musí být proveden v každém konkrétním případě. Zápis označení jako ochranné známky totiž závisí na specifických kritériích použitelných v rámci skutkových okolností projednávaného případu sloužících k ověření, zda se na dotčené označení nevztahuje některý důvod pro zamítnutí (rozsudek ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, body 74 až 77). Tato judikatura, jež byla připomenuta v bodě 51 napadených rozhodnutí, je obdobně použitelná i na posouzení návrhů na prohlášení neplatnosti (průmyslových) vzorů.
- 94 Pokud jde konkrétně o výtku, že odvolací senát v bodě 35 napadených rozhodnutí náhle rozšířil požadovanou úroveň důkazní povinnosti ohledně saturace trhu oproti tomu, co vyžadoval v minulosti, ačkoli žalobkyně již nemohla předložit nové důkazy, stačí podotknout, že žalobkyně měla – ačkoli tvrdí opak – řadu příležitostí předložit důkazy a vyjádření k saturaci v daném oboru v návaznosti na vydání rozsudku ze dne 13. listopadu 2012 (T-83/11 a T-84/11, EU:T:2012:592), neboť zpravodaj vyzval účastníky řízení, aby takto učinili v návaznosti na vydání rozsudku Tribunálu, což žalobkyně ostatně učinila dne 12. března 2014. Odvolací senát tedy každopádně neporušil zásadu ochrany legitimního očekávání.
- 95 Třetí a čtvrtý žalobní důvod a potažmo žalobu v plném rozsahu je tedy třeba zamítnout.

K nákladům řízení

- 96 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 97 Vzhledem k tomu, že EUIPO a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené EUIPO a vedlejší účastnicí.

- 98 Vedlejší účastnice mimoto požadovala, aby byla žalobkyni uložena náhrada nákladů, které jí vznikly ve správním řízení před EUIPO. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 190 odst. 2 jednacího řádu se nutné výdaje vynaložené účastníky řízení v souvislosti s řízením před odvolacím senátem považují za náklady, jejichž náhradu lze přiznat. To však neplatí pro výdaje vzniklé v souvislosti s řízením před zrušovacím oddělením. Návrhu vedlejší účastnice řízení směřujícímu k tomu, aby žalobkyni, která neměla ve věci úspěch, byla uložena náhrada nákladů správního řízení před EUIPO, tudíž může být vyhověno pouze v rozsahu, v němž jde o nutné výdaje vzniklé vedlejší účastnici v souvislosti s řízením před odvolacím senátem [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. ledna 2006, Devinlec v. OHIM – TIME ART (QUANTUM), T-147/03, EU:T:2006:10, bod 115]. Je třeba upřesnit, že toto uložení náhrady nákladů se vztahuje pouze na řízení R 1272/2013-3 a R 1273/2013-3 před odvolacím senátem.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloby se zamítají.**
- 2) **Společnost Antrax It Sarl ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a společností Vasco Group NV, včetně nákladů vzniklých společnosti Vasco Group v souvislosti s řízeními před odvolacím senátem ve věcech R 1272/2013-3 a R 1273/2013-3.**

Gervasoni

Madise

Csehi

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 16. února 2017.

Podpisy.